

EL PUNT

COMARQUES GIRONINES

Edicions Periòdiques
de les Comarques, S.A.

Carrer Figuerola, 28 - 17001 Girona - Tel 18 64 00 - Fax 18 64 20

Director de l'edició: Joan Ventura i Brugat.

Redactor en cap: Pep Riera i Font.

Caps de secció: Pepa Bouis, Carles Ribera i Martí Ayats (Esports).

Susanna Alsina (Garrotxa), Jordi Casas (Ripollès/Cerdanya), Salvador Garcia (Girona),
Josep Puigbert (Alt Empordà), Albert Vilar (Baix Empordà),
Puri Abarca (Turisme), Núria Astorch (Ensenyament), Mònica Cabruja (Sanitat), Irene
Casellas (Solidarietat i cooperació), Antoni Dalmau (Urbanisme).

Consell editorial: Xavier Albertí, Narcís Jordi Aragó, Carles Barba, Joan Bosch, Josep
Colledemont, Joan Domènech, Francesc Ferrer, Antoni Güell, David Marca, Jaume
Pinyol, Modest Prats, Joan Ribas, Josep Suy, Francesc Ten, Margarida
Torrent, Joan Torres, Josep Valls, Esteve Vilanova,
Xavier Cortadellas (secretari).

EL PUNT Herma
Comunicacions, S.A.

Carrer Figuerola, 28 - 17001 Girona - Tel 18 64 00 - Fax 18 64 20

Consell d'administració: Joan Bosch i Roura (President), Jordi Bosch i Roura
(Gerent), David Marca i Caiellas, Joan Ribas i Freixas i Esteve Vilanova i Vila.

Director editorial: Joan Vall i Clara.

Director: Emili Gispert i Negrell.

Subdirector: Jordi Grau i Ramió.

Teia Bastons (Cap de Setmana), Jordi Camps (Esports), Josep Martinoy (Catalunya,
Espanya, Món), Enric Matarredona (Llibre d'Estil), Jordi Molins (Disseny), Toni Muñoz
(Publicacions Especials), Joan Poyano (Economia), Miquel Riera (Cultura-
Espectacles), Enric Serra (Opinió), Tura Soler (Punt Diversos), Xevi Xirgo (Política),
Narcís Genís (Parlament), Lluís Bruguera (Tancament), Pere Dreu (Llengua), Manel
Lladó (Fotografia), Anna Mir (Correcció), Carme Torns (Documentació).

Gestió: Anna M. Ribas, Carme Bosch (Administració), Miquel Fuentes (Recursos
Humans), Concepció Casals (Quiosquers), Producció: Lluís Cama, Jaume Batchellif
(Serveis), Jaume Esparraguera (Infografia), Josep Madrenas (Informàtica), Nuri
Pruneda (Publicitat), Comercial: Pau Figueras, Baldiri Bramon (Agències), Jordi
Canó (Comarques gironines), Cristina Taulats (Maresme), Marc Bastler (Barcelona
Nord), Santi Amores (Subscripcions), Santi Esteve (Tarragona/Reus), Promoció: Xevi
Esteve, Màrqueting: Toni Corominas, Relacions Exteriors: Estanis Alcover.
Impressió: Rotimpre 40 05 95.

EL PUNT expressa únicament la seva opinió en els editorials. Els articles firmats
exposen l'opinió dels seus autors, que EL PUNT no fa seva necessàriament.

Defensor del lector: Josep Valls i Grau.

Difusió controlada Dipòsit legal: GI-535-78

Un port a Tossa, segona part

El projecte de construir un port esportiu a la zona de cala Futadera de Tossa de Mar es va iniciar el 1979 i va quedar frustrat el 1994. El debat entorn d'aquest equipament va durar quinze anys. Els partidaris en defensaven la necessitat perquè prestigiaria la població i hi atrauria més turistes. Els detractors es basaven en criteris mediambientals, i també posaven en dubte els beneficis econòmics que podia aportar la instal·lació.

Ara l'alcalde, Telm Zaragoza, ha decidit que torna a ser hora de posar

sobre la taula el projecte de fer un port a la població, o, si no és viable, una marina seca. Els principals entrecaps que hi veu el mateix són l'emplaçament i el finançament del projecte. Si fa no fa, els mateixos de sempre. El debat, doncs, torna a estar plantejat i, amb matisos, hi estan a favor tots els grups municipals. La necessitat de superar la crisi turística que afecta la població és l'argument que els uneix.

Fa pocs mesos, l'Ajuntament va aprovar la normativa de millora urbana, redactada a partir d'un informe

que presentava un diagnòstic patètic sobre el nivell dels serveis relacionats amb el turisme. La finalitat era recuperar la imatge clàssica de Tossa, l'aurèola perduda de paradís turístic. Sembla que d'una banda es busqui la qualitat i de l'altra la quantitat. Que una iniciativa neix de la reflexió i l'altra, de la rauxa. Abans de fer-se il·lusions, primer s'ha de valorar quanta oferta i quanta demanda hi ha a la Costa Brava d'amarraments esportius. Més que res per saber si val la pena córrer el risc de tornar a estar quinze anys donant-hi voltes.

Agitació dins el PSOE

El Partit Socialista Obrer Espanyol (PSOE) celebrarà, amb tota probabilitat, el seu pròxim congrés el mes de juny. L'objectiu de celebrar-lo d'una forma ràpida és intentar resoldre el debat intern com més aviat millor i concentrar-se a fer oposició al Partit Popular per intentar recuperar el poder. Les declaracions d'Alfonso Guerra acusant Manuel Chaves de conspirar contra ell han tornat a posar de manifest les profundes discrepàncies que separen dos sectors del PSOE pràcticament irreconciliables. D'una ban-

da els reformistes, seguidors de Felipe González i que a poc a poc han aconseguit recuperar el control del partit. De l'altra, els guerristes, seguidors d'Alfonso Guerra, fa un temps amos i senyors del PSOE i ara desplaçats pels reformistes.

El congrés del PSOE decidirà si el retrocés dels guerristes és definitiu o recuperen posicions dins el partit. Això últim és poc probable. Felipe González continua sent un valor inqüestionable per als socialistes espanyols i els dos sectors enfrontats en són plenament conscients. I Gon-

zález vol un partit net, sense rèmores del passat que danyin contínuament la imatge socialista. Els guerristes han quedat excessivament tocats per les contínues entrades i sortides dels tribunals per respondre de tèrbols afers de finançament del partit.

González sap que si vol tornar a guanyar ha de continuar confiant en Belloch, Borrell, Solbes... fins i tot Serra; però que en cap cas recuperarà el govern si aquells que presumptament es van beneficiar d'estar al poder tornen a treure el nas per les llistes socialistes.

EL LECTOR ESCRIU

L'oblit de Joan Alavedra

Felicitó l'amic Jeroni Moner pel seu escrit del dia 18 passat a El Punt, en què es queixava del poc interès o descuit dels mitjans de comunicació de Banyoles, que van oblidar el centenari del naixement (1896) del gran poeta, escriptor i polític Joan Alavedra, que, sense haver-hi nascut, sempre va estimar la ciutat i el seu llac com si efectivament n'hagués sigut fill.

Jo vaig conviure amb ell i la seva família a la vila de Prada, que van oblidar el centenari del naixement (1896) del gran poeta, escriptor i polític Joan Alavedra, que, sense haver-hi nascut, sempre va estimar la ciutat i el seu llac com si efectivament n'hagués sigut fill.

Tot felicitant l'amic Jeroni Moner, em poso a la seva disposició per col·laborar en qualsevol acte que es pugui celebrar per homenatjar tan insigne poeta i escriptor, que en vida fou guardonat amb la flor natural en uns jocs florals, i políticament fou secretari particular del president de la Generalitat, l'honorable Francesc Macià, i més tard ho fou del gran músic català de fama internacional, el mestre Pau Casals. Amb el seu record tinc el goig de saber que em feu l'honor de la seva amistat. / VENTURA PAU i SOLER. Girona (Gironès).

Al Departament d'Ensenyament

M'han dit que com a resposta a una carta enviada a Ensenyament pels nens del meu poble, demanant que es complissin les promeses fetes fa molt de temps d'arreglar les moltes deficiències que té la seva escola, es va contestar extraoficialment per part de gent important d'aquest Departament dient que la feina dels nens és estudiar i no enviar cartes. Doncs bé, senyors d'Ensenyament: si vostès fessin la feina ben feta sabrien que l'escola d'Esponeüllà és una de les que millor preparen els nens de la comarca, tot i que quan plou es mullen dins la classe, que quan fa fred han d'obrir les finestres perquè

Els textos tramesos a aquesta secció han de ser breus. Tindran prioritats els que no excedeixin de 20 ratlles mecanografiades. L'original ha de venir signat i és imprescindible que hi figurin el domicili, el telèfon i el número de DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. El Punt es reserva el dret de publicar les comunicacions trameses, i el de resumir-les quan ho consideri oportú.

El servei d'autobús a Figueres

A títol personal i no com a membre, que ja no en sóc, del Consell Consultiu d'Entitats, atenc la petició de Mifas de pronunciar-me sobre el tipus d'autobús que, com a prova, l'empresa privada municipal Fisersa ha posat en circulació, i en l'ocasió em permeto fer uns raonaments que vindria que sabessin els ciutadans quan se'ls demana opinió.

Cal explicar que el servei d'autobusos a Figueres no és obligatori, ja que la ciutat no té su-

ficient nombre d'habitants: en calen més de 50.000 perquè sigui imposat. El que fins ara hi havia era un contracte privat, que ha caducat, i l'Ajuntament, atès que era deficitari, el subvencionava amb els tributs dels ciutadans.

Amb el reglament actual els autobusos nous, forçosament, han de complir la llei d'accessibilitat i aquest que s'ha posat a prova, tronat, donat de baixa i inadaptat, impossibilita un estudi correcte per saber amb precisió el flux d'usuaris que en podria fer ús si es complís la normativa.

A això s'hi afegeix el recorregut

del circuit, que dura tres quarts, interval que no engresca a esperar-lo; posar més vehicles, a més de la pol·lució, fóra ruïnós, atès que la ciutat no pot proporcionar el cost de tal inversió i sosteniment i cap alcaldia, amb dos dits de front, no gosaria posar-ho en pràctica.

Pel que fa a la protesta, justificada, de Mifas sobre l'autobús que n'és la causa, Fisersa hauria d'haver-la considerat i sempre que fos real l'oferta de l'ONCE, que segons es diu va oferir-se per finançar l'operació, l'empresa municipal podia haver intentat l'experiència i aleshores el vehicle, si més no, circularia sense perill de no passar la revisió.

Aquests arguments poc desglossats són, però, essencials per rumiar, seriosament, sobre el problema del transport urbà a Figueres, servei no obligat i que per ser operatiu, econòmicament és inassumible pel dèficit que genera. Cal recordar que Fisersa, quan li va convenir, va deixar de gestionar els serveis que no rendien i fóra un contrasentit que s'embranchés amb aquest per apuntar-se un fracàs que no seria un bon auguri per a la nova coalició. / ROSSEND POU i COLLGRÓS. Figueres (Alt Empordà).

Àngels Barceló, no te'n vagis

El diari anuncia que la simpàtica i agradable periodista catalana Àngels Barceló, una de les estrelles de TV3, fitxarà per Tele 5. Es tracta d'una notícia normal: un professional de la comunicació, com qualsevol altre, canvia de feina. Però jo no he pogut evitar que la notícia em provoqui un sentiment estrany. No és només a causa del fet, també normal, d'haver de deixar de veure una comunicadora que m'agradava i a la qual estava acostumat. És, a més d'això, una altra cosa: una mena de decepció, de desil·lusió. Algú sap per què? / RAMON VILALLER. Sant Salvador (Tarragonès).

LA PUNXA D'EN JAP